

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 127

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 27 februarie 2003

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 318 din 21 noiembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 205 alin. 3, art. 206 alin. 2, art. 207 din Codul penal și ale art. 279 alin. 2 lit. a) din Codul de procedură penală.....	1-3	art. 26 alin. 3 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului.....	5-6
Decizia nr. 332 din 3 decembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (4) din Legea nr. 70/1991 privind alegerile locale, republicată, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 72/2001.....	3-4	HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 339 din 5 decembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor		97. — Hotărâre pentru aprobarea Criteriilor de selecție a organizațiilor neguvernamentale sau a altor persoane juridice care pot participa la realizarea, în comun cu ministerele și instituțiile publice, a unor activități sau programe în domeniul sănătății publice și protecției familiei, precum și a modului de finanțare a acestora	6-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 318

din 21 noiembrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 205 alin. 3, art. 206 alin. 2, art. 207 din Codul penal și ale art. 279 alin. 2 lit. a) din Codul de procedură penală

Costică Bulai — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Ioan Vida — judecător
Cristina Nicoară — procuror
Florentina Geangu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 205 alin. 3, art. 206 alin. 2, art. 207 din Codul penal și ale art. 279 alin. 2 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Dorin Andronic în Dosarul nr. 2.308/2002 al Tribunalului Suceava.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, considerând că textele de lege criticate nu încalcă prevederile art. 16, 21 și ale art. 23 alin. (8) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 iunie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 2.308/2002, **Tribunalul Suceava a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 205 alin. 3, art. 206 alin. 2, art. 207 din Codul penal și ale art. 279 alin. 2 lit. a) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Dorin Andronic, inculpat recurent în dosarul menționat având ca obiect un proces de calomnie prin presă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate „încalcă norma constituțională cu privire la egalitatea de tratament juridic a părților în cadrul procesului, respectiv în fața legii și a autorităților publice, inclusiv în fața instanțelor judecătorești”. Totodată, autorul excepției consideră că prevederile art. 279 alin. 2 lit. a) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, deoarece stabilesc „un statut privilegiat pentru persoana vătămată care, prin procedeul plângerii prealabile adresate direct instanței de judecată, se subrogă în drepturile și atribuțiile procurorului, ceea ce constituie o încălcare a principiului egalității părților în fața legii și a instanței judecătorești. În ceea ce privește dispozițiile art. 207 din Codul penal, acestea sunt considerate neconstituționale, deoarece aduc atingere prezumției de nevinovăție, în sensul că inculpatul este obligat să recunoască săvârșirea faptei și numai în aceste condiții să poată dovedi legitimitatea faptei sale, în scopul apărării unui interes legitim. De asemenea, autorul excepției invocă și încălcarea prevederilor Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale din art. 6 pct. 1 și 2 referitoare la dreptul la un proces echitabil și la prezumția de nevinovăție și din art. 7 referitoare la legalitatea pedepsei.

Tribunalul Suceava, contrar prevederilor art. 23 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, republicată, nu și-a exprimat opinia asupra excepției ridicate. În temeiul dispozițiilor legale menționate, precum și în conformitate cu art. 15 din regulamentul său de organizare și funcționare, Curtea Constituțională a solicitat completarea actului de sesizare cu opinia instanței de judecată, dar aceasta nu a dat curs acestei solicitări până la data pronunțării prezentei decizii.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată sub toate aspectele. Astfel, arată că plângerea prealabilă este un act de sesizare a instanței, iar nu de punere în mișcare a acțiunii penale, care este opera instanței de judecată. Dispozițiile art. 279 alin. 2 lit. a) din Codul de procedură penală nu contravin art. 16 din Constituție, deoarece nu creează privilegii sau discriminări. Cu privire la dispozițiile art. 207 din Codul penal, se arată că acestea nu încalcă prezumția de nevinovăție, consacrată atât în Constituție [art. 23 alin. (8)], cât și în Codul de procedură penală (art. 66), probele fiind administrate în mod obișnuit. Inculpatul are însă posibilitatea, atunci când dovedește că a avut un interes legitim, să facă proba verității afirmațiilor sau imputațiilor, iar dacă o face, fapta sa nu constituie infracțiunea de insultă sau de calomnie.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate și, în consecință, excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, prevederile din Legea fundamentală invocate, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 205 alin. 3, art. 206 alin. 2, art. 207 din Codul penal și ale art. 279 alin. 2 lit. a) din Codul de procedură penală. Prevederile legale criticate ca fiind neconstituționale prevăd că, pentru infracțiunile de insultă și calomnie, acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă adresată direct instanței de judecată și că legea prevede, pentru cele două infracțiuni, posibilitatea probei verității, ca o cauză specială care înlătură caracterul penal al faptei.

Autorul excepției susține că aceste dispoziții ar fi contrare prevederilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și ale art. 23 alin. (8) referitoare la prezumția de nevinovăție, precum și prevederilor Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale din art. 6 pct. 1 și 2 referitoare la dreptul la un proces echitabil și la prezumția de nevinovăție și din art. 7 referitoare la legalitatea pedepsei.

Asupra constituționalității textelor de lege care fac obiectul excepției ridicate în cauza de față, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin numeroase decizii, statuând, de fiecare dată, că excepția este neîntemeiată, iar din examinarea cauzei de față rezultă că nu există temeiuri pentru a se reveni asupra acestei jurisprudențe.

Astfel, asupra constituționalității dispozițiilor art. 205 alin. 3 și ale art. 206 alin. 2 din Codul penal, în corelație cu dispozițiile art. 279 alin. 2 lit. a) din Codul de procedură penală, Curtea s-a pronunțat prin deciziile: nr. 308/2001 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 21 din 16 ianuarie 2002), nr. 310/2001 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 18 ianuarie 2002), nr. 337/2001 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 31 ianuarie 2002), nr. 40/2002 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 243 din 10 aprilie 2002) și nr. 95/2002 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 8 mai 2002). Potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție, competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege, iar procedura plângerii prealabile nu este decât o parte a procedurii, ținând, de asemenea, de competența legiuitorului. Dispozițiile art. 279 din Codul de procedură penală nu sunt contrare prevederilor art. 16 din Constituție, deoarece nu conțin privilegii sau discriminări de natura celor prevăzute la art. 4 din Constituție. Faptul că pentru infracțiunile de insultă și calomnie se aplică dispozițiile art. 279 alin. 2 lit. a), iar nu cele de la lit. b) sau c) din același articol, nu constituie o discriminare, ci o reglementare corespunzătoare competenței stabilite de lege în funcție de materie sau de calitatea persoanei.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 din Codul penal, Curtea Constituțională s-a pronunțat, de asemenea, prin mai multe decizii, dintre care menționăm Decizia nr. 310 din 15 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 18 ianuarie 2002, și Decizia nr. 134 din 6 iulie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 august 2000. Curtea a statuat că dispozițiile privitoare la proba verității, în cazul infracțiunilor de insultă și calomnie, nu încalcă prezumția de nevinovăție, ci dau posibilitatea inculpatului să dovedească

adevăruț afirmărilor sau imputărilor făcute de el în apărarea de prezumția de nevinovăție înscrisă în art. 23 alin. (8) din unui interes legitim. Inculpatul se bucură însă, pe deplin, Constituție și în art. 66 din Codul de procedură penală.

Pentru considerențele expuse, în temeiul prevederilor art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. A.c) și ale art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 205 alin. 3, art. 206 alin. 2, art. 207 din Codul penal și ale art. 279 alin. 2 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Dorin Andronic în Dosarul nr. 2.308/2002 al Tribunalului Suceava.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 noiembrie 2002.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **COSTICĂ BULAI**Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 332

din 3 decembrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (4) din Legea nr. 70/1991 privind alegerile locale, republicată, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 72/2001

Costică Bulai — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Ioan Vida — judecător
Florentina Baltă — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (4) din Legea nr. 70/1991 privind alegerile locale, republicată, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 72/2001, excepție ridicată de reprezentantul Ministerului Public de pe lângă Judecătoria Bolintin-Vale în Dosarul nr. 1.733/2002 al acestei judecătoriai.

La apelul nominal răspunde Partidul Democrat — Filiala Giurgiu, prin delegat Dinu Ionel, constatându-se lipsa autorului excepției și a celorlalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul părții prezente solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, întrucât se apreciază că textul de lege criticat, potrivit căruia hotărârea prin care judecătoria soluționează sesizările și contestațiile prevăzute de art. 30 alin. (1) lit. f) și g) din Legea nr. 70/1991 este definitivă și irevocabilă, îngreudește liberul acces la justiție consacrat de art. 21 din Constituție.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției, sens în care se arată că accesul liber la justiție nu presupune accesul la toate structurile judecătorești și parcurgerea tuturor căilor de atac, ci posibilitatea neîngrădită a utilizării acestora, în condițiile stabilite de lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 iunie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 1.733/2002, **Judecătoria Bolintin-Vale a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (4) din Legea nr. 70/1991 privind alegerile locale, republicată, alineat introdus prin articolul unic pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 72/2001 pentru modificarea și completarea art. 28 și 77 din Legea nr. 70/1991 privind alegerile locale. Excepția a fost ridicată de reprezentantul Ministerului Public de pe lângă Judecătoria Bolintin-Vale într-o cauză având ca obiect contestațiile formulate la alegerile locale din comuna Roata de Jos.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prin dispozițiile art. 28 alin. (4) din Legea nr. 70/1991, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 72/2001, se încalcă prevederile constituționale ale art. 21 și 128, „întrucât părțile nu au la dispoziție nici o cale de atac, hotărârea pronunțată de judecătoria fiind definitivă și irevocabilă”, cu consecința imposibilității corectării erorilor săvârșite. Se mai arată că existența căilor de atac constituie pentru părți o garanție a exercitării dreptului la apărare, iar pentru instanțele de judecată, un instrument care le obligă să aibă un rol activ în respectarea dispozițiilor legale pe tot parcursul judecării. **Judecătoria Bolintin-Vale** nu și-a exprimat opinia în legătură cu excepția de neconstituționalitate.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al Avocatului Poporului.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens, se arată că dispozițiile de lege criticate instituie o procedură derogatorie de la dreptul comun în materia căilor de atac, întrucât constituirea autorităților administrației publice locale, în urma scrutinului electoral, reprezintă un proces important pentru unitatea administrativ-teritorială, iar exercitarea căilor de atac ar conduce la menținerea unei situații de incertitudine, defavorabilă interesului public. De altfel, hotărârea instanței

de judecată este susceptibilă de reformare prin exercitarea căilor extraordinare de atac. Sub aspectul existenței și a altor prevederi legale care derogă de la dreptul comun în privința căilor de atac, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 16 din 9 februarie 1999. În sfârșit, se arată că art. 28 alin. (4) din Legea nr. 70/1991, republicată și modificată, este în deplină concordanță cu art. 21 și 128 din Constituție.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat este constituțional. Se arată, în esență, că accesul la justiție nu presupune accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, inclusiv reglementarea căilor ordinare și extraordinare de atac, este de competența legiuitorului. În acest sens, se menționează, printre altele, Decizia Curții Constituționale nr. 38 din 26 februarie 1998.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 28 alin. (4) din Legea nr. 70/1991 privind alegerile locale, al cărui conținut, potrivit articolului unic pct. 2 din Legea nr. 170/2002 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 72/2001 pentru modificarea și completarea art. 28 din Legea nr. 70/1991 privind alegerile locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 16 aprilie 2002, este următorul: „*În județele în care se organizează alegeri parțiale într-o singură circumscripție electorală soluționarea sesizărilor și contestațiilor prevăzute la art. 30 alin. (1) lit. 1) și g) este de competența judecătoriei în a cărei rază teritorială se află circumscripția electorală, aceasta urmând a se pronunța în termen de cel mult 3 zile de la înregistrarea sesizărilor și contestațiilor. Hotărârea este definitivă și irevocabilă.*”

În opinia autorului excepției, conform dispozițiilor acestui text, „părțile nu au la dispoziție nici o cale de atac, hotărârea pronunțată de judecătorie fiind definitivă și irevocabilă”, astfel că se încalcă art. 21 și 128 din Constituție, care prevăd:

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (4) din Legea nr. 70/1991 privind alegerile locale, republicată, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 72/2001, excepție ridicată de reprezentantul Ministerului Public de pe lângă Judecătoria Bolintin-Vale în Dosarul nr. 1.733/2002 al acestei judecătorei.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 decembrie 2002.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **COSTICĂ BULAI**

— Art. 21: „(1) *Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*”

(2) *Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.*”

— Art. 128: „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

În activitatea jurisdicțională anterioară, Curtea a examinat dacă liberul acces la justiție este compatibil cu instituirea unor proceduri speciale pentru situații deosebite sau dacă el implică existența unor proceduri unice chiar și pentru situații diferite, inclusiv în ceea ce privește exercitarea căilor de atac. Astfel, de exemplu, prin Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Curtea a statuat că „liberul acces la justiție presupune și accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția”, iar „instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competența exclusivă a legiuitorului”, soluție ce decurge din dispozițiile art. 125 alin. (3), potrivit cărora „*Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege*”, precum și cele ale art. 128, în conformitate cu care, „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”. S-a reținut că, „pe cale de consecință, legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și modalitățile instituite de lege”.

Totodată, prin Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 3 din 30 iunie 1992 cu privire la constituționalitatea art. 85 alin. 2 din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 16 iulie 1992, precum și prin Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994, anterior menționată, Curtea a statuat că soluția excluderii folosirii căilor de atac în materie electorală este impusă de necesitatea asigurării operativității în rezolvarea problemelor legate de desfășurarea alegerilor, precum și de interesul stabilității rezultatelor acestora, deoarece aplicarea în această materie a normelor de drept comun ar însemna, practic, să se împiedice desfășurarea lor sau să se pună sub semnul incertitudinii un timp îndelungat rezultatele alegerilor.

Deoarece în prezenta cauză nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, cele statuate anterior își mențin valabilitatea.

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 339

din 5 decembrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. 3 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. 3 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, excepție ridicată de Rada Barbulea și Sorin Barbulea în Dosarul nr. 4.927/2001 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal este prezent Sorin Barbulea, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Partea prezentă solicită admiterea excepției pentru aceleași motive arătate în notele scrise depuse la instanță.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției, arătând că textul criticat nu contravine prevederilor constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 februarie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 4.927/2001, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. 3 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului**, excepție ridicată de Rada Barbulea și Sorin Barbulea într-un proces de revendicare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 41 alin. (1) și (6) din Constituție. În opinia autorilor excepției, prin rămânerea în proprietatea statului a terenurilor care depășesc suprafața aferentă construcțiilor, „proprietarii, atât persoane fizice cât și stat, sunt puși în imposibilitatea de a respecta art. 41 alin. (6), ce prevede că dreptul de proprietate obligă la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului”. Or, susțin aceștia, „legile și obiceiurile țării impun ca dotările edilitare din curți ca și căile de acces să fie reparate de deținătorul clădirii, nu de un proprietar exterior, statul, care nu va executa niciodată asemenea obligații”. Mai mult, susțin aceștia, „parcelele imobiliare din orașe sunt de dimensiuni modeste, nejustificând fragmentarea proprietății”.

De asemenea, autorii excepției susțin că aceste texte sunt în contradicție și cu prevederile art. 13 și 21 din aceeași lege.

Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât norma criticată nu contravine prevederilor art. 41 alin. (1) și (6) din Constituție.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților

celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră excepția ca fiind neîntemeiată, arătând că textul legal criticat nu contravine prevederilor art. 41 alin. (1) din Constituție, întrucât stabilirea „limitelor materiale” ale dreptului de proprietate este, potrivit prevederilor constituționale, de competența legiuitorului. Se arată că modalitatea în care legiuitorul a înțeles să stabilească măsurile cu caracter reparator și regimul juridic al bunurilor intrate în proprietatea statului este o problemă de opțiune legislativă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctul lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost legal sesizată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 26 alin. 3 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, dispoziții care au următorul conținut: *„Suprafețele de teren preluate de stat sau de alte persoane juridice, aflate la data de 22 decembrie 1989 în posesia acestora și care depășesc suprafața aferentă construcțiilor, rămân în proprietatea statului.”*

Autorii excepției critică textul ce face obiectul controlului de constituționalitate pe motiv că acesta ar încălca prevederile art. 41 alin. (1) și (6) din Legea fundamentală.

Examinând criticile de neconstituționalitate, Curtea constată că sunt neîntemeiate, urmând să fie respinse.

Legea nr. 112/1995 are ca obiect reglementarea măsurilor reparatorii în folosul foștilor proprietari ai imobilelor cu destinația de locuințe, trecute cu titlu în proprietatea statului ori în proprietatea unor persoane juridice după 6 martie 1945. Printre alte condiții este prevăzută aceea ca imobilele să se fi aflat la 22 decembrie 1989 în posesia statului ori a altor persoane juridice.

Acest act normativ vizează deci acea categorie de bunuri, existente în patrimoniul statului, dobândite în perioada comunistă prin acte juridice valabile în raport cu reglementările atunci în vigoare. Tocmai de aceea, astfel cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 73/1995, trebuie să se recunoască statului dreptul de a hotărî neîngrădit asupra regimului juridic al bunurilor intrate în patrimoniul său în baza unor titluri conforme cu legislația existentă în momentul dobândirii lor, precum și de a stabili modul în care — prin restituire în natură, prin plata unor despăgubiri sau în orice altă modalitate — foștii proprietari sau moștenitorii acestora vor beneficia de reparații pentru prejudiciile suferite prin aplicarea unor prevederi legislative în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989. În consecință, chiar dacă naționalizarea sau alte moduri prin care, sub imperiul unor legi anterioare, a luat naștere dreptul de

proprietate al statului nu sunt corespunzătoare prevederilor Constituției, dreptul subiectiv de proprietate al statului, constituit potrivit reglementărilor legale anterioare actualei Legi fundamentale, nu este stins ca efect al intrării în vigoare a acesteia, independent de modificările aduse regimului juridic al proprietății.

Așa fiind, se arată în decizia menționată a Curții, dreptul fostului proprietar de a i se restitui imobilul se naște în viitor, prin aplicarea prevederilor legale care îi reconstituie acest drept. Prevederile privind garantarea și ocrotirea proprietății, potrivit art. 41 din Constituție, se aplică numai după reconstituirea sau constituirea dreptului de proprietate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. 3 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, excepție ridicată de Rada Barbulea și Sorin Barbulea în Dosarul nr. 4.927/2001 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 decembrie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea Criteriilor de selectare a organizațiilor neguvernamentale sau a altor persoane juridice care pot participa la realizarea, în comun cu ministerele și instituțiile publice, a unor activități sau programe în domeniul sănătății publice și protecției familiei, precum și a modului de finanțare a acestora

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 54/2000 privind finanțarea din bugetul de stat, din bugetul Fondului de asigurări sociale de sănătate și din bugetele locale a unor activități și programe în domeniul sănătății publice și protecției familiei, desfășurate de organizații neguvernamentale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 423/2002,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Criteriile de selectare a organizațiilor neguvernamentale sau a altor persoane juridice care pot participa la realizarea, în comun cu ministerele și instituțiile publice, a unor activități sau programe în domeniul sănătății publice și protecției familiei, precum și modul de finanțare a acestora, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul sănătății și familiei,

Daniela Bartoș

Ministrul apărării naționale,

Ioan Mircea Pașcu

Ministru de interne,

Ioan Rus

p. Ministrul lucrărilor publice,
transporturilor și locuinței,

Tudor Florescu,

secretar de stat

p. Ministrul justiției,

Alexe Ivanov Costache,

secretar de stat

p. Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Gherghina,

secretar de stat

București, 23 ianuarie 2003.

Nr. 97.

CRITERIILE DE SELECTARE

a organizațiilor neguvernamentale sau a altor persoane juridice care pot participa la realizarea, în comun cu ministerele și instituțiile publice, a unor activități sau programe în domeniul sănătății publice și protecției familiei, precum și modul de finanțare a acestora

CAPITOLUL I**Dispoziții generale**

Art. 1. — În înțelesul prezentei hotărâri, termenii de mai jos se definesc astfel:

a) *organizații neguvernamentale* — persoane juridice de drept privat fără scop patrimonial care desfășoară activități în interes general sau în interesul unor colectivități locale, constituite de către persoane fizice sau juridice, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații;

b) *alte persoane juridice* — persoane juridice care au în obiectul lor de activitate furnizarea unor servicii de sănătate publică și protecția familiei;

c) *activitate* — intervenție care se realizează pentru atingerea unui obiectiv specific, bine definit, în care se utilizează resurse bine precizate pe o anumită durată;

d) *program* — set coerent de activități care utilizează resurse existente reunite pentru oferirea către o populație definită a unor servicii organizate într-o manieră coerentă, în timpul și în locul necesar pentru atingerea obiectivelor elaborate pentru rezolvarea unei probleme concrete;

e) *instituție finanțatoare* — Ministerul Sănătății și Familiei, ministerele cu rețea sanitară proprie, Casa Națională de Asigurări de Sănătate, Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, Casa Asigurărilor de Sănătate a Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, organele administrației publice locale și alte instituții publice cu atribuții în domeniul finanțării sănătății și unitățile subordonate acestora.

Art. 2. — (1) Organizațiile neguvernamentale sau alte persoane juridice care au în obiectul lor de activitate furnizarea unor servicii de sănătate publică și protecția familiei pot participa în comun cu ministerele și instituțiile publice prevăzute la art. 1 lit. e) la realizarea unor programe de sănătate publică și protecția familiei.

(2) Finanțarea programelor de sănătate publică și protecția familiei se asigură, în condițiile legii, din bugetul de stat, bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate și bugetele locale, în sistem de parteneriat financiar.

Art. 3. — (1) Finanțarea organizațiilor neguvernamentale sau a altor persoane juridice care au în obiectul lor de activitate furnizarea unor servicii de sănătate publică și protecția familiei se face în urma unei proceduri de selecție, pe baza criteriilor de selecție și în limita fondurilor aprobate anual cu această destinație.

(2) Parteneriatul financiar se stabilește prin convenție de finanțare încheiată între părțile care trebuie să realizeze programele în domeniul sănătății publice și protecției familiei.

CAPITOLUL II**Procedura de selecție a organizațiilor neguvernamentale sau a altor persoane juridice****SECȚIUNEA 1****Criteriile de admitere la selecție**

Art. 4. — Pot participa la procedura de selecție organizațiile neguvernamentale, filialele organizațiilor neguvernamentale având cont bancar propriu sau alte persoane juridice care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) au mai desfășurat programe anterioare în domeniul sănătății publice și protecției familiei;

b) nu au scop lucrativ și sunt legal constituite.

Art. 5. — Nu pot participa la procedura de selecție organizațiile neguvernamentale sau alte persoane juridice care au în obiectul lor de activitate furnizarea unor servicii de sănătate publică și protecția familiei, aflate în următoarele situații:

a) organizațiile interne ale partidelor politice;

b) filialele organizațiilor neguvernamentale străine care nu sunt constituite ca persoane juridice române, potrivit legii;

c) autoritățile administrației publice centrale sau locale și instituțiile publice și serviciile publice descentralizate ale acestora;

d) agenții economici;

e) au conturile bancare blocate ca urmare a unei hotărâri judecătorești;

f) nu au respectat o convenție de finanțare anterioară sau au prezentat declarații inexacte la o participare anterioară la procedura de selecție.

SECȚIUNEA a 2-a**Anunțul public al organizării selecției de programe**

Art. 6. — (1) Selecția programelor propuse de organizațiile neguvernamentale sau de alte persoane juridice care îndeplinesc condițiile de participare la selecție, prevăzute la art. 4, se organizează, în limita fondurilor disponibile, în termen de maximum 60 de zile de la aprobarea bugetului pe anul în curs.

(2) Selecția de programe se face publică cu 30 de zile înainte de împlinirea termenului de depunere a documentației de prezentare.

(3) Anunțul public privind data, ora și locul de desfășurare a selecției de programe se face prin intermediul unui ziar central, precum și al paginii de Internet a instituției finanțatoare și, suplimentar, după caz, la dorința instituției finanțatoare, într-un cotidian local.

(4) Conținutul minim al anunțului publicitar trebuie să cuprindă:

a) denumirea și sediul instituției finanțatoare;

b) denumirea programelor de sănătate publică și protecția familiei, promovate de instituția finanțatoare, în domeniul cărora se vor desfășura activitățile sau programele finanțate;

c) locul de unde se pot obține informațiile necesare referitoare la condițiile de participare la selecție;

d) locul și data limită de depunere a documentației;

e) locul și data de anunțare a rezultatelor selecției.

(5) Domeniul programelor finanțate, anunțat conform alin. (4), va fi același cu cel anunțat în mod obligatoriu în mass-media cu cel puțin 6 luni înainte de aprobarea bugetului pe anul în curs.

SECȚIUNEA a 3-a**Conținutul documentației de prezentare**

Art. 7. — (1) Cererea de participare la selecția de programe, întocmită conform modelului prevăzut în anexa nr. 1, precum și celelalte modele de formulare prevăzute în anexele nr. 1a), 1b) și 2 se obțin, la cerere, de la sediul instituției finanțatoare.

(2) La cererea de participare se anexează în mod obligatoriu următoarele documente, în plic sigilat, care se deschide în ziua selecției:

a) rezumatul programului, prezentat conform anexei nr. 1a), în maximum o pagină;

b) programul descris în detaliu, în maximum 10 pagini, cuprinzând justificarea programului și obiectivele, indicatorii de performanță, perioada de derulare, modul de realizare a obiectivelor, termenele intermediare de finalizare a unor acțiuni la care se pot face raportări intermediare sau se pot acorda tranșele de finanțare, descrierea subprogramelor din structura programului, în cazul programelor complexe și etapizate, resursele necesare și planificarea colectării și/sau utilizării acestora, precum și posibilitățile de continuare a programului după încetarea finanțării, conform anexei nr. 1b);

c) documentele de constituire a organizației neguvernamentale sau a altei persoane juridice prevăzute la art. 2 alin. (1), precum actul constitutiv, statutul și actele adiționale, hotărârea judecătorească definitivă, în copii legalizate;

d) scrisoarea, respectiv scrisorile de intenție a partenerului, respectiv partenerilor declarați în program, prin care aceștia confirmă participarea la program, în cazul celor de cooperare; scrisoarea de intenție se redactează pe hârtie cu antetul organizației neguvernamentale sau al altei persoane juridice prevăzute la art. 2 alin. (1), cu o dată de cel mult 30 de zile în urmă, și conține numele, adresa și funcția persoanei responsabile, legal autorizată să reprezinte organizația parteneră, numele persoanei de contact, denumirea organizației, confirmarea participării la program, locul și perioada de desfășurare, conform anexei nr. 2;

e) raportul de activitate al organizației neguvernamentale sau al altei persoane juridice prevăzute la art. 2 alin. (1) pe anul precedent în domeniul sănătății publice și protecției familiei;

f) curriculum vitae al responsabilului de program, precum și curriculum vitae al conducătorului organizației neguvernamentale sau al altei persoane juridice prevăzute la art. 2 alin. (1);

g) ultimul extras de cont;

h) situațiile financiare anuale la data de 31 decembrie a anului precedent, înregistrate la direcțiile generale ale finanțelor publice județene, respectiv la administrațiile finanțelor publice ale sectoarelor municipiului București;

i) date privind situația juridică a sediului, autorizația sanitară, de acreditare și alte avize sau aprobări prevăzute de lege, care să ateste posibilitatea acordării serviciilor de sănătate publică, conform obiectului de activitate al solicitantului.

Art. 8. — Cererile de solicitare a participării la selecție se arhivează la sediul instituției finanțatoare.

CAPITOLUL III

Evaluarea și finanțarea programelor în domeniul sănătății publice și protecției familiei

SECȚIUNEA 1

Evaluarea cererilor

Art. 9. — Criteriile de evaluare pe baza cărora se acordă finanțarea sunt următoarele:

a) încadrarea programului în contextul programelor din domeniul sănătății publice și protecției familiei, promovate de Ministerul Sănătății și Familiei, ministerele cu rețea sanitară proprie, Casa Națională de Asigurări de Sănătate, Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, Casa de Asigurări de Sănătate a Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, organele administrației publice locale și de alte instituții publice cu atribuții în domeniul finanțării sănătății;

b) înscrierea programului în cadrul priorităților de sănătate publică și protecția familiei ale comunității locale;

c) concepția programului:

— obiective clar definite;

— concordanța între scop—obiective—mod de realizare;

d) buget realist, în concordanță cu capacitatea organizației neguvernamentale sau a persoanei juridice de a asigura desfășurarea activităților sau programelor în domeniul sănătății publice și protecției familiei, pe perioada finanțării, la standardele propuse;

e) impactul social al programului, caracterul de noutate, gradul de adresabilitate al programului, grupul-țintă bine definit și mărimea acestuia, capacitatea informativă și educativă a programului, mărimea coeficientului de multiplicare a rezultatelor programului, modalitățile de mediatizare;

f) capacitatea organizației neguvernamentale sau a persoanei juridice de a asigura contribuția financiară, resursele umane ori materiale ale acestora, posibilitatea de atragere în program a altor surse de finanțare, precum sponsorizări, donații, necesare desfășurării activităților sau programelor conform obiectivelor programului;

g) realizarea programelor în parteneriat cu structuri guvernamentale sau neguvernamentale;

h) experiența organizației neguvernamentale sau a persoanei juridice în domeniul sănătății publice și protecției familiei.

Art. 10. — (1) Pe baza criteriilor de evaluare se acordă următorul punctaj:

a) pentru înscrierea programului în prioritățile de sănătate publică și protecția familiei ale comunității locale — maximum 5 puncte;

b) pentru obiective clar definite, măsurabile și capacitatea programului de a asigura atingerea lor — maximum 10 puncte;

c) pentru concordanța între scop—obiective—mod de realizare — maximum 10 puncte;

d) pentru realizarea programului în parteneriat cu alte structuri guvernamentale sau neguvernamentale interne — maximum 15 puncte sau internaționale — maximum 20 de puncte;

e) pentru contribuția programului la integrarea europeană — maximum 20 de puncte;

f) pentru capacitatea educativ-formativă a programului — maximum 10 puncte;

g) pentru capacitatea de continuare a programului după încetarea finanțării — maximum 20 de puncte;

h) pentru raportul cost/eficiență prognozat — maximum 10 puncte;

i) pentru nivelul implicării materiale a organizației — maximum 10 puncte;

j) pentru concordanța dintre implicarea resurselor umane și activitățile propuse — maximum 10 puncte;

k) pentru capacitatea organizației de a atrage și alte surse de finanțare, precum sponsorizări, donații și altele — maximum 10 puncte;

l) pentru caracterul inovator al programului — maximum 15 puncte;

m) pentru complexitatea programului — maximum 10 puncte;

n) pentru promovarea imaginii instituției finanțatoare — maximum 10 puncte.

(2) Pot primi finanțare doar programele care realizează minimum 90 de puncte.

(3) Selecția pentru finanțare a programelor care realizează 90 de puncte se va face în limita bugetului existent, în ordinea descrescătoare a punctajului obținut.

Art. 11. — Criteriile de respingere a dosarelor conținând programul propus sunt următoarele:

a) propunerea de alte activități decât cele din domeniul sănătății publice și protecției familiei;

b) depunerea incompletă a documentației;

c) solicitarea remunerării personalului propriu care nu este implicat în desfășurarea programului respectiv;

d) propunerea de activități care nu concordă cu scopurile și obiectivele declarate în statutul organizației neguvernamentale;

e) solicitarea achiziționării de echipamente de birotică și informatizare, precum și alte bunuri care nu sunt legate de activitățile programului;

f) propunerea de călătorii individuale, schimburi în cadrul formării profesionale;

g) propunerea de activități generatoare de profit;

h) acordarea unui punctaj sub cel minim de 90 de puncte de către comisia de evaluare și selecție;

i) solicitarea finanțării unor activități care au fost demarate înainte de depunerea cererii de finanțare.

Art. 12. — (1) Evaluarea cererilor de finanțare pentru programele depuse de organizațiile neguvernamentale care desfășoară activități în domeniul sănătății publice și protecției familiei se face de o comisie de evaluare și selecție, având următoarea componență:

a) directorul/directorul adjunct al instituției cu atribuții în domeniul finanțării sănătății;

b) reprezentantul Ministerului Sănătății și Familiei, al ministerului cu rețea sanitară proprie, al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, al Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, al Casei Asigurărilor de Sănătate a Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, al organelor administrației publice locale sau al altor instituții publice cu atribuții în domeniul finanțării sănătății, după caz, în funcție de instituția care organizează selecția de programe;

c) un medic având specialitatea în sănătate publică și management sau competență în managementul serviciilor de sănătate din cadrul instituției finanțatoare;

d) un medic având specialitatea în sănătate publică și management sau competență în managementul serviciilor de sănătate din cadrul instituțiilor subordonate Ministerului Sănătății și Familiei, în cazul în care în instituția finanțatoare nu există personal cu această calificare profesională;

e) un reprezentant al unei organizații neguvernamentale care nu se regăsește în lista de solicitanți, selectat în mod aleatoriu, cu statut de observator.

(2) Comunicarea rezultatului selecției programelor se face în scris, prin întocmirea unui proces-verbal în 3 exemplare, în termen de cel mult 7 zile de la data întrunirii comisiei.

(3) Procesul-verbal de evaluare prin care se validează rezultatele comisiei se semnează în mod obligatoriu de reprezentantul instituției prevăzute la alin. (1) lit. b).

(4) Rezultatul selecției programelor este informație publică și apare pe pagina de Internet a instituției finanțatoare, precum și în ziarul central care a publicat anunțul referitor la selecția de programe, în maximum 3 zile de la selecție.

(5) Cererea de finanțare se poate aproba și condiționat, organizația neguvernamentală solicitantă având obligația ca în termen de 7 zile de la comunicarea rezultatului să confirme în scris acceptarea sau neacceptarea convenției de finanțare, termen după care se consideră că aceasta nu a fost acceptată, iar programele se elimină de la finanțare, locurile lor fiind preluate de programele eliminate, în ordinea descrescătoare a punctajului.

Art. 13. — Contestățiile la rezultatul final al selecției se depun la instituția finanțatoare, în termen de maximum 7 zile de la publicarea rezultatului selecției.

Art. 14. — Instituția finanțatoare are obligația de a realiza programele organizațiilor neguvernamentale contestate, în termen de 3 zile de la expirarea termenului de depunere a contestației, în cadrul comisiei de evaluare și selecție, cu condiția ca reprezentantul instituției finanțatoare prevăzut la art. 12 alin. (1) lit. b) să fie înlocuit de o altă persoană cu competențe similare.

Art. 15. — Comunicarea răspunsului la contestație se efectuează în scris la organizația neguvernamentală contestatară, în termen de 3 zile de la întrunirea comisiei.

SECȚIUNEA a 2-a

Acordarea finanțării

Art. 16. — Organizația neguvernamentală sau persoana juridică încheie convenție de finanțare, în formă scrisă, cu instituția finanțatoare, conform modelului prezentat în anexa nr. 4, cu maximum 14 zile înainte de demararea programului.

Art. 17. — (1) Contribuția minimă a organizației neguvernamentale sau a persoanei juridice la realizarea programului este de 20% din bugetul total al programului.

(2) Contribuția minimă a organizației poate fi parțial sau integral reprezentată de resursele umane sau materiale ale programului, precum munca voluntarilor, munca personalului implicat în program, dar neremunerat din suma solicitată de la instituția finanțatoare, utilizarea sediului, echipamente puse la dispoziție pentru realizarea programului.

Art. 18. — În cazul existenței și a altor surse de finanțare decât cele ale organizației neguvernamentale, respectiv ale persoanei juridice sau instituției finanțatoare, acestea au obligația de a menționa explicit existența surselor de finanțare, destinația fondurilor, cuantumul resurselor atrase, precum și cotele de contribuție ale fiecărei părți la finanțarea programului după acoperirea unei părți a costului programului din celelalte surse.

Art. 19. — (1) Instituțiile finanțatoare, după caz, analizează lunar nivelul sumelor solicitate de organizația neguvernamentală sau de persoana juridică și stabilesc creditele bugetare necesare, conform documentelor justificative.

(2) Plata către beneficiar a sumei aprobate se face în tranșe, după cum urmează:

a) prima tranșă, de cel mult 25% din suma aprobată, în termen de 7 zile de la încheierea convenției de finanțare;

b) diferența până la totalul sumei acordate se plătește fie prin decontări parțiale, până la încheierea acțiunilor circumscrise programului, fie integral, la sfârșitul acestora.

(3) Cu excepția primei tranșe, celelalte tranșe de finanțare se acordă numai după prezentarea documentelor de justificare a cheltuielilor din tranșa precedentă.

(4) Organizația neguvernamentală sau persoana juridică are obligația să transmită instituției finanțatoare, la termenele și în condițiile stabilite prin dispozițiile legale în vigoare, contul de execuție privind modul de utilizare a sumelor primite drept finanțare.

(5) Din sumele ce urmează a se acorda nu se pot efectua cheltuieli de personal, pentru personalul care nu este implicat în desfășurarea programului respectiv, iar cheltuielile materiale și de servicii de natura cheltuielilor cu întreținerea și reparațiile mijloacelor fixe, cheltuieli administrative sau cheltuieli de capital de natura investițiilor se pot efectua în limita a 10% din bugetul programului, calculat pe categorii de cheltuieli.

(6) Disponibilitățile provenite din alocațiile bugetare destinate finanțării programelor, rămase la finele exercițiului bugetar în conturile structurilor de implementare, se raportează în anul următor pentru a fi folosite pentru finanțarea în continuare a programelor.

Art. 20. — Programele se monitorizează și se evaluează de către reprezentantul instituției finanțatoare, inclusiv prin participarea directă la acțiunile programului.

CAPITOLUL IV

Decontarea cheltuielilor

Art. 21. — (1) Organizația neguvernamentală sau persoana juridică va evidenția și va raporta separat cheltuielile legate de suma primită drept finanțare, conform modelului prezentat în anexa nr. 3, și va păstra în arhiva proprie originalele chitanțelor și ale celorlalte documente financiar-contabile, potrivit Legii contabilității nr. 82/1991, republicată.

(2) Organizația neguvernamentală sau persoana juridică are obligația să prezinte instituției finanțatoare rapoarte intermediare și conturi de execuție pentru sumele primite,

la termenele stabilite în convenția de finanțare, precum și raportul final întocmit potrivit modelului prezentat în anexa nr. 5.

Art. 22. — Persoanele abilitate, prin împuternicire scrisă semnată de conducătorul organizației neguvernamentale, depun documentele privind decontarea cheltuielilor, în termen de 30 de zile de la terminarea acțiunii.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 23. — Materialele de lucru sau cele promoționale care sunt elaborate de organizația neguvernamentală în vederea susținerii programului aprobat pentru finanțare conțin, alături de sigla organizației sau a partenerilor care sunt implicați în desfășurarea programelor, și sigla instituției finanțatoare.

Art. 24. — Controlul asupra activităților desfășurate de organizațiile neguvernamentale sau de persoanele juridice care au beneficiat de finanțare din bugetul de stat, din

bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate sau din bugetele locale se exercită, după caz, de serviciile specializate ale autorităților și instituțiilor prevăzute la art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 54/2000 privind finanțarea din bugetul de stat, din bugetul Fondului de asigurări sociale de sănătate și din bugetele locale a unor activități și programe în domeniul sănătății publice și protecției familiei, desfășurate de organizații neguvernamentale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 423/2002, precum și de alte instituții de control abilitate de lege.

Art. 25. — Unitatea subordonată care acordă finanțarea din bugetul de stat, din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetele locale, după caz, prezintă anual, până la sfârșitul trimestrului I, un raport de activitate instituției ierarhic superioare, pe baza proceselor-verbale întocmite de comisia de evaluare și selecție și de comunicare a rezultatului selecției.

Art. 26. — Anexele nr. 1, 1a), 1b), 2, 3, 4 și 5 fac parte integrantă din prezentele criterii de selectare.

*ANEXA Nr. 1
la criteriile de selectare*

Organizația neguvernamentală/Persoana juridică

Localitatea, str. nr., județul

Telefon, fax

Numărul și data înscrierii legale: Dosar nr.

Sentința civilă nr. din data de, pronunțată de

Instituția care a acordat avizul în vederea obținerii personalității juridice

.....

Codul fiscal

Numărul contului bancar

Banca

(denumirea și sediul)

Numele și prenumele președintelui și al directorului economic
(sau al contabilului-șef)

CERERE

În numele organizației neguvernamentale/persoanei juridice

.....

în deplină cunoștință a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 54/2000 privind finanțarea din bugetul de stat, din bugetul Fondului de asigurări sociale de sănătate și din bugetele locale a unor activități și programe în domeniul sănătății publice și protecției familiei, desfășurate de organizații neguvernamentale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 423/2002, vă rog să aprobați participarea organizației neguvernamentale/persoanei juridice

.....

prin programul

.....

la selecția de programe care se va organiza în data de

Declar că subsemnatul și organizația pe care o reprezint vom respecta prevederile legale în vigoare și vom coopera cu instituția finanțatoare. Declar, de asemenea, pe propria răspundere că datele, informațiile și documentele prezentate corespund realității.

Președintele organizației neguvernamentale/persoanei juridice,

.....
(numele, prenumele și semnătura)

Data

Localitatea

Ștampila

11. Asigurarea continuității programului
- a) din punct de vedere financiar (cum vor fi finanțate activitățile după încetarea finanțării de la Guvern), dacă este cazul;
- b) din punct de vedere instituțional (posibilitatea de funcționare a structurilor care susțin implementarea activităților la sfârșitul prezentului program), dacă este cazul;
- c) din punct de vedere al continuității la nivelul politicilor (impactul structural al programului, dacă va conduce la îmbunătățirea legislației, a codurilor de conduită, a metodelor etc.), dacă este cazul.

12. Indicatorii de performanță/evaluare

.....

13. Buget

(explicitarea bugetului pe activități)

14. Rezultate așteptate

(cum va îmbunătăți programul situația grupurilor-țintă; cum va îmbunătăți programul capacitățile manageriale și tehnice ale grupurilor-țintă și/sau ale partenerilor, dacă este cazul; impactul la nivelul comunității; descrierea posibilităților de replicare și extindere a rezultatelor programului)

*ANEXA Nr. 2
la criteriile de selectare*

Organizația neguvernamentală/Persona juridică

Localitatea, str. nr., județul

telefon, fax

SCRISOARE DE INTENȚIE

Titlul programului:

..... "

care se va desfășura

(locul și perioada)

Subsemnatul,

(numele, prenumele și adresa)

în calitate de

(funcția și organizația)

declar că voi participa activ la implementarea programului mai sus menționat, în situația în care acesta va fi aprobat pentru finanțare din bugetul

în urma selecției de programe din data de

Data

Semnătura

Ștampila

*ANEXA Nr. 3
la criteriile de selectare*

ADRESĂ DE ÎNAINȚARE

Organizația neguvernamentală/Persona juridică

localitatea, str. nr., județul

telefon, fax

număr (de înregistrare de la organizație)

Către

.....

(denumirea instituției finanțatoare)

Vă înaintăm alăturat decontul de cheltuieli al acțiunii

..... care a avut loc în

(localitatea), în perioada, în valoare de lei, conform

documentelor justificative anexate:

Nr. crt.	Felul, numărul și data documentului justificativ	Emitent	Denumirea cheltuielilor	Valoarea cheltuielilor

Decontul mai cuprinde următoarele documente:

- a) lista de participanți;
- b) bonul de consum pentru materialele consumabile – copie și nota de intrare-recepție – copie (dacă este cazul);
- c) tabel nominal referitor la transport (dacă este cazul);
- d) contract de colaborare, ordin de plată (dacă este cazul);
- e) nota de evaluare.

Semnătura președintelui
.....

Semnătura contabilului (director economic)
.....

Ștampila organizației

Instituția finanțatoare

Organizația neguvernamentală/
Persoana juridică
Reprezentant legal

(numele, prenumele, adresa, B.I./C.I., seria, nr.)

În baza prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 54/2000 privind finanțarea din bugetul de stat, din bugetul Fondului de asigurări sociale de sănătate și din bugetele locale a unor activități și programe în domeniul sănătății publice și protecției familiei, desfășurate de organizații neguvernamentale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 423/2002, se încheie astăzi prezenta

CONVENȚIE DE FINANȚARE

Între
instituția finanțatoare, cu sediul în, telefon, cod fiscal,
cont de virament nr., deschis la, reprezentată de,
(se precizează funcția)

și
organizația neguvernamentală/persoana juridică, cu sediul
în, telefon, cod fiscal, cont de virament nr.
deschis la, reprezentată de, președintele/directorul
(numele și prenumele)
organizației neguvernamentale/persoanei juridice.

CAPITOLUL I**Obiectul convenției**

Art. 1. — Instituția finanțatoare asigură în anul o finanțare în limita sumei de lei, de la bugetul, organizației neguvernamentale/persoanei juridice pentru desfășurarea programelor în domeniul sănătății publice și protecției familiei.

CAPITOLUL II**Obligațiile organizației neguvernamentale/persoanei juridice**

Art. 2. — Organizația neguvernamentală/persoana juridică, în calitate de beneficiar al finanțării, are următoarele obligații:

- să folosească finanțarea în mod exclusiv pentru activitățile sau programele în domeniul sănătății publice și protecției familiei pentru care a depus documentația de prezentare;
- în momentul solicitării decontărilor parțiale din tranșele de finanțare, să prezinte instituției finanțatoare rapoarte intermediare de activitate și financiare;
- să prezinte instituției finanțatoare, în termen de 15 zile de la data încetării convenției, un raport final de activitate;
- să accepte controlul și verificările structurii de control a instituției finanțatoare și ale altor instituții de control abilitate de lege în legătură cu modul de utilizare a fondurilor ce constituie finanțarea primită;
- în cazul nerespectării prevederilor legale în vigoare, să ramburseze, în termen de 15 zile de la data comunicării somației din partea structurii de control, sumele primite, precum și penalitățile aferente acestora, calculate potrivit dispozițiilor legale în vigoare care se aplică impozitelor și taxelor datorate bugetului de stat.

CAPITOLUL III**Obligațiile instituției finanțatoare**

Art. 3. — Instituția finanțatoare are, în raport cu obiectul convenției, următoarele obligații:

- să asigure fondurile reprezentând finanțarea stabilită;
- să acorde asistență de specialitate în desfășurarea activităților și programelor în domeniul sănătății publice și protecției familiei.

Art. 4. — Plata fondurilor se realizează prin virament în contul nr., deschis de organizația neguvernamentală/persoana juridică..... la Banca, cu sediul în

Art. 5. — Bugetul de venituri și cheltuieli al programului este redat în anexa nr. 4a) la prezenta convenție, care constituie parte integrantă a acesteia.

Art. 6. — Eliberarea sumelor către primitor se va face în tranșe, pe baza documentelor justificative. Prima tranșă este considerată avans.

Art. 7. — Nivelul avansului, precum și al celorlalte tranșe este stabilit după cum urmează:

- tranșa I (avans)
- tranșa a II-a
- tranșa a III-a
- tranșa a IV-a.....

Art. 8. — (1) La solicitarea următoarei tranșe primitorul trebuie să prezinte finanțatorului un raport privind stadiul implementării programului din punct de vedere fizic, financiar și al contribuției organizației neguvernamentale/persoanei juridice și documentele adecvate, justificând utilizarea a cel puțin 75 % din tranșa anterioară. Restul de cel mult 25 % se justifică cu ocazia formulării solicitării pentru următoarea tranșă.

(2) Cuantumul ultimei tranșe va fi rectificat, după caz, în funcție de nevoile reale identificate, în vederea finalizării programului. Justificarea utilizării ultimei tranșe se va efectua înainte de momentul închiderii programului.

(3) Sumele alocate, rămase necheltuite după finalizarea programului, vor fi returnate instituției finanțatoare, în termen de maximum 30 de zile.

CAPITOLUL IV

Proceduri de încetare a convenției

Art. 9. — Fiecare dintre părți poate revoca prezenta convenție, cu condiția notificării deciziei celeilalte părți. Revocarea produce efecte după 30 de zile de la data notificării.

Art. 10. — (1) În cazul în care organizația neguvernamentală/persoana juridică nu respectă condițiile prezentei convenții, prin neutilizarea finanțării în scopul activităților pentru care a fost alocată, neprezentarea rapoartelor intermediare și finale la termenul stabilit sau împiedicarea structurii de control să verifice actele financiar-contabile, instituția finanțatoare are dreptul de a decide oricând încetarea aplicării convenției, notificând organizației neguvernamentale/persoanei juridice anularea plăților și solicitând restituirea sumelor acordate cu titlu de finanțare.

(2) Dacă organizația neguvernamentală/persoana juridică nu este de acord cu restituirea sumelor, partea vătămată se poate adresa instanței de judecată.

CAPITOLUL V

Clauze speciale

Art. 11. — (1) Dacă o cauză de forță majoră provoacă imposibilitatea totală sau parțială, temporară ori definitivă de executare a convenției, partea afectată de cauza de forță majoră va fi exonerată de răspundere privind îndeplinirea obligațiilor sale pentru perioada în care această îndeplinire este împiedicată sau întârziată de cauza de forță majoră.

(2) Partea care invocă forța majoră este obligată să comunice celeilalte părți, în termen de 30 de zile de la apariția cauzei de forță majoră, existența acesteia, prin notificare scrisă însoțită de acte doveditoare.

Art. 12. — Nerespectarea obligațiilor asumate de către organizația neguvernamentală/persoana juridică dă dreptul celeilalte părți să dispună suspendarea plății fondurilor care constituie finanțarea până la reglementarea situației.

Art. 13. — În cazul în care organizația neguvernamentală/persoana juridică încetează activitatea sau programul în domeniul sănătății publice și protecției familiei, bunurile dobândite prin finanțare se pun la dispoziție instituției finanțatoare pentru a fi distribuite, cu titlu gratuit, unei instituții publice cu profil similar sau pentru a fi valorificate în condițiile legii.

Art. 14. — Organizația neguvernamentală/persoana juridică va evidenția și va raporta separat sumele primite drept finanțare și cheltuielile efectuate din acestea.

Art. 15. — (1) Modificarea prezentei convenții se poate face numai cu acordul părților, prin act adițional.

(2) Partea care are inițiativa modificării va notifica în scris celeilalte părți propria propunere. Partea care primește notificarea respectivă se obligă să răspundă în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea acesteia.

(3) În cazul în care părțile convin modificarea prezentei convenții, aceasta se va realiza prin încheierea unui act adițional.

Art. 16. — (1) Orice neînțelegere care decurge din interpretarea și aplicarea prezentei convenții va fi soluționată de părți, pe cale amiabilă, în termen de 30 de zile calendaristice de la notificarea acesteia.

(2) În cazul în care părțile nu ajung la un consens pe cale amiabilă, neînțelegerile vor fi soluționate potrivit prevederilor legale în vigoare.

Art. 17. — (1) În măsura în care nu vin în contradicție cu prevederile acestei convenții, la executarea și interpretarea ei se vor aplica prevederile Codului civil și alte reglementări în vigoare.

(2) Prezenta convenție, inclusiv anexa la aceasta, a fost încheiată în două exemplare, ambele având valoare de original și constituind împreună un singur act juridic.

Art. 18. — (1) Prezenta convenție intră în vigoare la data semnării ei de către ambele părți și este valabilă până la închiderea programului.

(2) Perioada de implementare a programului este de luni.

(3) Utilizarea alocațiilor bugetare în alte scopuri decât cele prevăzute în prezenta convenție este interzisă și atrage desființarea ei, fără intervenția instanței judecătorești sau a celei de arbitraj, după caz.

(4) În cazul în care primitorul i s-a notificat desființarea prezentei convenții din vina sa, acesta este obligat ca în termen de 30 de zile de la data primirii notificării să restituie finanțatorului toate sumele primite.

(5) În cazul restituirii sumelor primite, primitorul datorează penalități calculate la nivelul și potrivit prevederilor legale referitoare la penalitățile datorate pentru neplata la termen a creanțelor bugetare.

Instituția finanțatoare

Organizația neguvernamentală/Persoana juridică.....

Semnătura

Semnătura

L.S.

L.S.

Organizația neguvernamentală/Persoana juridică.....
Programul

BUGETUL
de venituri și cheltuieli al programului

— mii lei —

VENITURI — TOTAL,

din care:

1. Contribuția organizațiilor neguvernamentale/persoane juridice (a+b+.....),
constând din:

a) contribuție proprie

b) donații (dacă este cazul)

c) sponsorizări (dacă este cazul)

d) alte surse (se vor nominaliza)

2. Sume primite de la buget (a+b+c)

a) de la bugetul de stat

b) de la bugetul local

c) de la bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate

3. CHELTUIELI — TOTAL,

din care:

a) cheltuieli de personal

b) cheltuieli materiale și servicii

c) cheltuieli de capital

RAPORT FINAL

Convenția nr.
Data încheierii convenției
Organizația neguvernamentală/
Persoana juridică
Adresa
Telefon/fax
Data înaintării raportului

Instituția, numele, prenumele și funcția persoanei care a primit raportul

I. Raport de activitate

1. Descrierea pe scurt a activităților desfășurate până la data întocmirii raportului:

(Descrierea va cuprinde: grupul-țintă, activitățile desfășurate, bugetul, resursele umane, colaborarea cu alte organizații.)

2. Realizarea activităților propuse:

Au putut fi desfășurate aceste activități în timpul planificat? DA/NU

(Dacă NU, explicați și propuneți măsurile ce pot fi luate pentru realizarea activităților prevăzute în convenție.)

3. Rezultate obținute și rezultate așteptate:

(Rezultatele obținute și rezultatele așteptate vor fi consemnate în raport cu fiecare activitate desfășurată,
în concepte măsurabile, indicatori de eficiență. Anexați documente relevante, după caz.)

4. Propuneri pentru continuarea sau dezvoltarea activităților și programelor în domeniul sănătății publice și protecției familiei:

(Explicați de ce aveți nevoie pentru continuarea sau dezvoltarea activităților ori programelor.)

5. Alte comentarii (după caz):

II. Raport financiar

1. Date despre organizația neguvernamentală/persoana juridică finanțată:

— cont bancar nr., deschis la Banca
(denumirea și sediul)

— persoana cu drept de semnătură
(numele și prenumele)

2. Date despre finanțare:

— valoarea finanțării de la bugetul de stat, bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate sau de la bugetul local, în conformitate cu convenția

— valoarea finanțării la data întocmirii raportului

— dobânzile bancare (cumulate pentru perioada respectivă)

— soldul în lei la sfârșitul perioadei de raportare, conform extrasului de cont

3. Se anexează actele justificative, în copie, în conformitate cu prevederile Legii contabilității nr. 82/1991, republicată.

4. Se anexează contul de execuție, în copie.

5. Execuția bugetului de venituri și cheltuieli al programului este prezentată în anexa la prezentul raport final [conform modelului din anexa nr. 5a)].

Președintele/directorul organizației neguvernamentale/persoanei juridice,

.....
(numele, prenumele și semnătura)
Responsabilul de program/activități,

.....
(numele, prenumele și semnătura)

Responsabilul financiar al organizației neguvernamentale/persoanei juridice,

.....
(numele, prenumele și semnătura)

Data

Ștampila

ANEXA Nr. 5a)
la raportul final

Organizația neguvernamentală/Persoana juridică

Programul

EXECUȚIA
bugetului de venituri și cheltuieli

Categoriile de venituri și cheltuieli	Buget aprobat	Execuție	% col. 2 col. 1
A	1	2	3
VENITURI – TOTAL			
1. contribuție proprie			
2. donații			
3. sponsorizări			
4. alte surse			
a)			
b)			
5. sume primite de la bugetul de stat			
6. sume primite de la bugetul local			
7. sume primite de la bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate			
CHELTUIELI – TOTAL			
din care: de la bugetul			
1. Cheltuieli de personal (inclusiv deplasări în țară),			
din care:			
de la bugetul			
2. Cheltuieli materiale și servicii, din care:			
de la bugetul			
din acestea:			
2.1. Medicamente și materiale sanitare			
2.2. Întreținere și gospodărire (poștă, telefon etc.; furnituri de birou etc.)			
2.3. Materiale și prestări de servicii cu caracter funcțional			
2.4. Obiecte de inventar de mică valoare			
2.5. Cărți și publicații			
2.6. Alte cheltuieli			
3. Cheltuieli de capital, din care:			
de la bugetul			

Președinte (director),

Responsabil de program,

Responsabil financiar,

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro